

STOWARZYSZENIE ZWYKŁE NR REJ. 22
tel. 74-852 66 79; 640 84 44

STOWARZYSZENIE EKOLOGICZNE "OJCZYŻNA"

ul. Prądyńskiego nr 157/ 4
58-105 ŚWIDNICA
<http://www.iddd.de/umtsno/swidnica>
e-mail: alstako@gmail.com

Wojewódzki Sąd Administracyjny Wydział II we Wrocławiu

ul. św. Mikołaja nr 78÷79, 50-126 WROCLAW

Sygn. akt **II SA/Wr 758/13**

Nasz nr **EK- 68/14**

Świdnica, dn. 25.03.2014 r.

Dot.: **skargi kasacyjnej od wyroku z dnia 28.01.2014r.**
– **sygn. akt II SA/Wr 758/13**

Wysoki Sądzie !

Kierując się pouczeniem udzielonym n. Stowarzyszeniu podczas publikacji wyroku w dniu 28.01.2014r., przesyłamy w załączeniu skargę kasacyjną z dnia 25.03.2014r. wraz z powołanymi na str. 8 załącznikami oraz WNIOSEK nr PPPr o zwolnienie z wpisu od tej skargi.

Przedkładając powyższe, prosimy uprzejmie Wysoki Sąd o akceptację przedłożonego WNIOSEKU nr PPPr oraz wysyłkę skargi na adres Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Licząc na wielką przychyłność i pomoc Wysokiego Sądu,
pozostajemy z wyrazami wysokiego szacunku.

Skarbnik

(Franciszek Legut)

Sekretarz

(Stanisław Kos)

Prezes

(Kazimiera Momot)

Załączniki:

1. Skarga kasacyjna z dnia 25.03.2014r. – x 4 egz.
2. Pełnomocnictwo nr EK-63/14 z dnia 17.03.2014r. dla Radcy Prawnego – x 1 egz.
3. Dowód opłaty kwoty 17,- zł za udzielone pełnomocnictwo – x 1 egz.
4. WNIOSEK PPPr z dnia 25.03.2014r. o zwolnienie z wpisu od skargi - x 1 egz.
5. Obliczenia zasięgu ponadnormatywnych PEM, emitowanych przez stację bazową przed i po rozbudowie w I kw. 2010r. – x 4 egz.
6. Przykładowy schemat stacji bazowej telefonii komórkowej – x 4 egz.

Kopia: a/a

Naczelny Sąd Administracyjny

ul. G. Boduena 3/5, 00-011 WARSZAWA

za pośrednictwem

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

Sygn. akt II SA/Wr 758/13

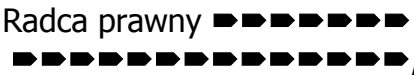
ul. Św. Mikołaja nr 78-79, 50-126 WROCŁAW

Skarżący:

Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA”

ul. Prądyńskiego 157/4
58-105 ŚWIDNICA, tel. 74-640 84 44,
zwane dalej „Stowarzyszeniem”

reprezentowany przez:

Radca prawny ,
pełnomocnictwo nr EK-63/14 z dnia 17.03.2014r.

Strona przeciwna

**Dolnośląski Wojewódzki Inspektor
Nadzoru Budowlanego**

ul. J. E. Purkyniego 1 50-155 WROCŁAW,
zwany dalej DWINB

Adres do doręczeń:

Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA”

ul. Prądyńskiego 157/4
58-105 ŚWIDNICA tel. 74-640 84 44

SKARGA KASACYJNA

**od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu
z dnia 28.01.2014r., sygn. akt II SA/Wr 758/13**

Działając w imieniu strony skarżącej – Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” z siedzibą przy ul. Prądyńskiego 157/4 58-105 ŚWIDNICA, którego pełnomocnictwo załączam, na podstawie art. 173 § 1 Ustawy z dn. 30 sierpnia 2002r. – Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2002.153.1270 z późn. zmianami) – dalej zwane „p.p.s.a.” oraz na podstawie art. 174 pkt 1) i 2) p.p.s.a, zaskarżam w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 28.01.2014r. – sygn. akt II SA/Wr 758/13, którym Sąd ten:

- oddalił skargę Stow. Ekologicznego „OJCZYŻNA” nr EK-174/13 z dnia 24.09.2013r. w sprawie naprawy samowoli budowlanej przy rozbudowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci PTK-CENTERTEL nr F-4990-WB1 na stację nr 4990, zlokalizowaną na stalowym maszcie przy ul. Esperantystów, działka nr 10/4, AM-3, obręb 2 w Świdnicy,
- utrzymał w mocy Decyzję Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego we Wrocławiu nr 1156/2013 z dnia 19.08.2013r. oraz poprzedzającą ją Decyzję nr 168/2013 z dnia 04.06.2013r., wydaną przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Świdnicy.

Orzeczenie do zaskarżonego wyroku, zostało doręczone stronie skarżącej przez Sąd za pośrednictwem poczty w dn. 27.02.2014r.

1. Wstęp do skargi
 - 1.1 INWESTOR zabiegając o rozbudowę stacji bazowej nr F-4990-WB1 na stację nr 4990, obejmującą budowę dodatkowego systemu telekomunikacyjnych UMTS oraz zwielokrotnienie mocy emisji PEM, uzyskał od organu gminnego (Prezydent Świdnicy) Decyzję uzgodnień środowiskowych nr 104/S/09 z dnia 31.07.2009r. Decyzja ta została utrzymana w mocy Decyzją SKO-Wałbrzych nr SKO 4131/31/2009 z dnia 18.10.2009r. Wskutek złożonej przez STOWARZYSZENIE skargi a następnie przez inwestora kasacji, Decyzja SKO i poprzedzająca ją Decyzja organu gminnego, zostały ostatecznie uchylone:
 - wyrokiem WSA-Wrocław z dnia 23.03.2010r. – sygn. akt II SA/Wr 688/09,
 - wyrokiem NSA z dnia 17.11.2011 r. – sygn. akt II OSK 1609/10.
 - 1.2 W aktach sprawy znajduje się opracowana na zlecenie INWESTORA „KWALIFIKACJA PRZEDSIĘWZIĘCIA” dla rozbudowy stacji bazowej nr F-4990-WB1 na stację nr 4990, wykonana w czerwcu 2008r. przez mgr inż. Krzysztofa Nowaka. INWESTOR bazując na tej „KWALIFIKACJI” rozstrzygnął, że znosi ona:
 - właściwości Sądów i ich wyroki, wydane w myśl ppsa,
 - właściwości organu gminnego w zakresie oceny środowiskowej i lokalizacyjnej szkodliwych dla środowiska i zdrowia przedsięwzięć wg Dz.U.2008.199.1227 (obecnie Dz.U.2013. 1235) oraz wg Dz.U.2003.80.717 (obecnie Dz.U.2012.647),
 - właściwości organu architektoniczno-budowlanego (STAROSTY) w zakresie oceny budowlanej szkodliwego przedsięwzięcia wg Dz.U.2006.156.1118 (obecnie Dz.U. 2010.243.1623),i dokonał w I kw. 2010r. samowolnej rozbudowy stacji bazowej, nie respektując w/w wyroków sądowych oraz nie przeprowadzając zgodnie z obowiązującym j. w. prawem, żadnych procedur i uzgodnień z w/w organami administracyjnymi.
 - 1.3 STOWARZYSZENIE kierując się swoimi celami statutowymi, złożyło do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Świdnicy (dalej PINB) ŻĄDANIE nr EK-123/12 z dnia 07.08.2012r., domagając się przeprowadzenia postępowania naprawczego dla usunięcia stanu rażąco sprzecznego z prawem. PINB po przeprowadzeniu postępowania rozstrzygnął, że naruszenia prawa jak w p. 1.2 - stanowią „poszanowanie prawa” i Decyzją nr 168/2013 z dnia 04.06.2013r. umorzył postępowanie, oddalając w całości ŻĄDANIE STOWARZYSZENIA nr EK-123/12 z dnia 07.08.2012r.
 - 1.4 STOWARZYSZENIE wyrażając głębokie niezadowolenie, skierowało do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego we Wrocławiu (dalej DWINB) odwołanie nr EK-127/13 z dnia 08.07.2013r. od Decyzji PINB nr 168/2013. DWINB kierując się błędną interpretacją prawa, zawartą w ogólnopolskim piśmie Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego nr DPR/INN/022/23/2012 z dnia 13.01.2012r. (proszę up. por. Zał. 5÷6 przy piśmie STOWARZYSZENIA nr EK-80/13 z dn. 06.05.2013r.) rozstrzygnął, że inwestor nie dopuścił się samowoli budowlanej zwiększając wielokrotnie moc emisji i zasięg szkodliwych PEM oraz budując od zera nowy system telekomunikacyjny UMTS, które objął budowę nowych telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wraz z przynależnymi nośnikami do ich osadzenia na maszcie i wydał Decyzję nr 1156/2013 z dnia 19.08.2013r., utrzymującą w mocy Decyzję PINB nr 168/2013r. oraz oddalającą w całości odwołanie STOWARZYSZENIA nr EK-127/13 z dnia 08.07.2013r.

Złożona na powyższą Decyzję DWINB przez STOWARZYSZENIE skarga nr EK-174/13 z dnia 24.09.2013r., została przez Sąd oddalona wyrokiem z dnia 28.01.2014r. – sygn. akt II SA/Wr 758/13, zaś Decyzja DWINB i poprzedzająca Decyzja PINB – utrzymane w mocy.

2. Zaskarżonemu orzeczeniu, na podstawie art. 174 pkt 1) i 2) p.p.s.a. zarzucam poniższe naruszenia przepisów postępowania oraz prawa materialnego, które mogły mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.
 - 2.1 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 c) p.p.s.a. w związku z art. 170 ppsa przez nie respektowanie przez INWESTORA i organy nadzoru budowlanego prawomocnych wyroków sądowych.
 - 2.2 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) i c) p.p.s.a. w związku z art. 19 k.p.a, przez wadliwą wykładnię, że dowody i rozstrzygnięcia INWESTORA, uchylają dla rozbudowy stacji bazowej prawo materialne, obejmujące ocenę środowiskową z udziałem społeczeństwa i właściwość rzeczową organu gminnego w zakresie wydania decyzji, zapewniającej ochronę środowiska i zdrowia.
 - 2.3 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) i c) p.p.s.a. w związku z art. 19 k.p.a, przez wadliwą wykładnię, że dowody i rozstrzygnięcia INWESTORA, uchylają dla rozbudowy stacji bazowej prawo materialne w zakresie oceny i decyzji lokalizacyjnej oraz właściwość rzeczową organu gminnego w zakresie ładu przestrzennego.
 - 2.4 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) i c) p.p.s.a. w związku z art. 19 k.p.a, przez wadliwą wykładnię, że dowody i rozstrzygnięcia INWESTORA, uchylają dla rozbudowy stacji bazowej prawo materialne w zakresie oceny i decyzji budowlanej oraz właściwość rzeczową Starosty w zakresie bezpieczeństwa obiektów budowlanych i ładu budowlanego.
 - 2.5 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) p.p.s.a. w zawiązku z art. 143 i art. 144 k.c., przez pominięcie oceny drastycznego zwiększenia zasięgu ponadnormatywnych, szkodliwych PEM, które wkroczyły w „przestrzeń powietrzną” nad działkami gruntowymi wokół rozbudowanej stacji bazowej nr 4990 i spowodowanie przez te PEM nieuprawnionej degradacji środowiska w „przestrzeni powietrznej”, oraz deprecjacji użytkowej i rynkowej wartości działek na skutek ograniczenia wysokości zabudowy lub nadbudowy.
 - 2.6 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 c) p.p.s.a. przez błędną wykładnię przepisów wg art. 30.1 pkt 3 b) w związku z art. 29.2 pkt 15) Prawa budowlanego, przez utożsamianie budowy nowego systemu telekomunikacyjnego UMTS jako instalowanie urządzeń na istniejącym maszcie.

3. Uzasadnienie zarzutów skargi

3.1 Ad pkt 2.1

Jak już zaznaczono w p. 1.2, wadliwa Decyzja uzgodnień środowiskowych nr 104/S/09, wydana przez organ gminny dla rozbudowy stacji nr F-4990-WB1 na stację nr 4990, została uchylona prawomocnymi wyrokami WSA i NSA. Dlatego INWESTOR kontynuując realizację w/w rozbudowy, obejmującej rzeczowo zakres wg

uchylonej Decyzji, zobowiązany był zgodnie z właściwością i przepisem wg art. 19 KPA do uzyskania od organu gminnego nowej decyzji środowiskowej.

Zarówno jednak INWESTOR jak i organy nadzoru budowlanego rozstrzygnęły, że wykonanie w/w wyroków sądowych znoszą następujące, prywatne opracowania INWESTORA (w aktach sprawy):

- KWALIFIKACJA PRZEDSIĘWZIĘCIA z czerwca 2008r., Autor mgr inż. Krzysztof Nowak,
- SPRAWOZDANIE nr PEM-71/06/11/OS z kontrolnych pomiarów natężenia PEM dokonanych wokół stacji nr 4990 w dniu 28.06.2011r.

Bazując na powyższym rozstrzygnięciu i nie respektując wyroków sądowych, INWESTOR dokonał rozbudowy stacji bez jakichkolwiek uzgodnień administracyjnych, co zostało ocenione przez organy nadzoru budowlanego jako poszanowanie prawa. Powyższe stanowi rażące naruszenie art. 170 ppsa i powagi rzeczy osądzonej, co powinno skutkować nieważnością Decyzji PINB i DWINB.

3.2 Ad pkt 2.2

W aktach sprawy znajdują się następujące dowody inwestora, zawierające udokumentowanie co do ilości systemów telekomunikacyjnych i parametrów technicznych stacji bazowej nr F-4990-WB1 (przed rozbudową) i stacji nr 4990 (po rozbudowie w I kw. 2010r.):

- RAPORT ODDZIAŁYWANIA PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO stacji nr F-4990-WB1 – Autor dr Janusz Rippel i mgr inż. Janusz Lisowski, sierpień 2002r.,
- ZGŁOSZENIE INSTALACJI stacji nr 4990 – rejestracyjny nr PEM 19/11 z dnia 04.05.2011r.

W oparciu o powyższe dowody INWESTORA, główne parametry i wyposażenie stacji przed i po rozbudowie zestawiono w Tablicy 1.

Tablica 1

Lp.	Wielkość Parametr	Wartość dla stacji:		Wzrost	
		nr F-4990-WB1 (przed rozbudową)	nr 4990 (po rozbudowie)	liczbowo	procentowo (lp. 4/lp. 3) x100
1	2	3	4	5	6
1.	Ilość systemów telekomunikacyjnych.	GSM 900 GSM 1800	GSM 900 GSM 1800, UMTS	1	150 [%]
2.	Azymuty sektorów z antenami rozsiewczymi.	60 ⁰ ; 180 ⁰ ; 300 ⁰	60 ⁰ ; 180 ⁰ ; 300 ⁰	-	-
3.	Maksymalna moc emisji anten rozsiewczych/sektor	1917 [W]	6471 [W]	4554 [W]	337 [%]
4.	Zasięg ponadnormatywnych PEM, emit. przez anteny rozsiewcze ¹⁾ .	R=39,1 [m]	R= 71,8 [m]	32,7 [m]	183 [%]
3.	Sumaryczna moc emisji anten rozsiewczych.	5781 [W]	19 413 [W]	13632 [W]	336 [%]

¹⁾ Wg obliczeń zawartych w Załączniku nr 4 do skargi.

Jak wynika z Tablicy 1, dokonana w I kw. 2010r. rozbudowa stacji bazowej nr F-

4990-WB1 na stację nr 4990 spowodowała:

- budowę od zera dodatkowego systemu telekomunikacyjnych UMTS wraz z przynależnymi nośnikami dla osadzenia na maszcie telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2),
- budowę telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2), obejmujących linię kablową i szafę kablową do obsługi dodatkowego telekomunikacyjnego systemu UMTS,
- drastyczny wzrost zasięgu ponadnormatywnych PEM z 39,1 m do **78,1 m**,
- drastyczny wzrost sumarycznej mocy emisji anten rozsiewczych z $N_{\text{ETRP}} = 5781$ [W] do $N_{\text{ETRP}} = \mathbf{19\ 413}$ [W].

Na stronach 11÷12 wyroku NSA wg sygn. akt II OSK 1581/08 z dn. 15.10.2009r. Sąd rozstrzygnął co następuje: *„Trafnie też Sąd I instancji przyjął, iż znacząca zmiana parametrów technicznych i użytkowych planowanego przedsięwzięcia, znaczne powiększenie obszarów ponadnormatywnego oddziaływania na środowisko spowoduje, że w wyniku planowanych prac powstanie w istocie nowy obiekt, znacząco różniący się od dotychczasowego. Tożsame stanowisko zajęto w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 września 2009r. sygn. akt II OSK 1376/08 (Centralna Baza Orzeczeń i Informacji o Sprawach NSA), gdzie uznano, że „rozbudowa istniejącej stacji bazowej telefonii komórkowej polegająca na wymianie niektórych jej elementów, które nie są identyczne z dotychczasowymi i będą wytwarzać promieniowanie o dużo większej mocy, emitując szkodliwe promieniowanie – stanowi nowe przedsięwzięcie, wobec czego należy badać czy jest ono zgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a nie ma przy tym znaczenia, że nowe anteny umieszczane są na istniejącym już maszcie”. Skład orzekający w tej sprawie w pełni podziela pogląd wyrażony w powyższych wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego.*

Zgodnie z Tablicą 1, po dokonanej rozbudowie stacji nr F-4990-WB1 na stację nr 4990, powstała zupełnie inna stacja pod względem technicznym, użytkowym i zasięgu szkodliwego oddziaływania na środowisko. Dlatego w myśl w/w wykładni NSA stacja ta jest bezspornie nowym przedsięwzięciem, wymagającym przeprowadzenia przed realizacją - postępowania środowiskowego z udziałem społeczeństwa i uzyskania przez INWESTORA od organu gminnego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z zachowaniem przepisów wg art. 33; art. 63; art. 72.1; art. 72.3; art. 75.1 pkt 4) i art. 80.2 OoŚ (Dz.U.2008.199.1227, obecnie Dz.U. 2013.1235).

PINB i DWINB przejmując w/w właściwość rzeczową organu gminnego i społeczeństwa - rozstrzygnęli, że rozbudowa stacji bazowej dokonana w I kw. 2010r. - nie wymagała uzyskania przez INWESTORA decyzji uzgodnień środowiskowych i tym samym wyłączyli tą rozbudowę spod: OoŚ, Ustawy o zagosp. przestrzennym i Prawa budowlanego. Wskutek tego, rażąco naruszyli art. 19 KPA w związku z art. 33; art. 63; art. 72.1; art. 72.3; art. 75.1 pkt 4); art. 80.2 OoŚ oraz art. 28.1; art. 29.3; art. 30.7 pkt 2÷4; art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1); art. 81.1 pkt 1 a) i art. 84.1 pkt 1) Prawa budowlanego. Powyższe skutkuje w myśl art. 156 § 1 pkt 1) i 2) KPA - nieważnością Decyzji wydanych przez PINB oraz DWINB.

3.3 Ad pkt 2.3

Zgodnie z Tablicą 1 i wykładnią NSA jak w p. 3.2, rozbudowana stacja bazowa nr 4990 stanowi nowe przedsięwzięcie, którego realizacja w myśl przepisów według art. 72.1 pkt 3) OoŚ oraz przepisów wg art. 50.1; art. 51.1 pkt 2) i art. 53.1 Ustawy

o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – powinna być poprzedzona uzyskaniem przez INWESTORA od organu gminnego decyzji lokalizacyjnej lub o warunkach zabudowy, co potwierdza poniższa wykładnia WSA.

Na stronie 3 wyroku wg sygn. akt VII SA/Wa 1439/11 z dn. 06.10.2011r., WSA rozstrzygnął co następuje: *“Stacja bazowa telefonii komórkowej, jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, z zasady powoduje zmianę sposobu zagospodarowania terenu, co rodzi obowiązek **ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu** i wymaga wydania decyzji o pozwolenie na budowę”.*

PINB i DWINB przejmując w/w własność rzeczową organu gminnego i społeczeństwa – rozstrzygnęli, że dokonana w I kw. 2010r. rozbudowa stacji bazowej nr 4990 nie wymagała uzyskania przez INWESTORA decyzji lokalizacyjnej lub o warunkach zabudowy, czym rażąco naruszyli art. 19 KPA w związku z art. 50.1; art. 51.1 pkt 2); art. 53.1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2003.80.717, obecnie Dz.U.2012.647), w związku z art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego. Powyższe rażące naruszenia prawa skutkują w myśl art. 156 § 1 pkt 1) i 2) KPA - nieważnością Decyzji PINB oraz DWINB.

3.4 Ad pkt 2.4

Zgodnie z Tablicą 1 i wykładnią NSA jak w p. 3.2, rozbudowana stacja bazowa nr 4990 stanowi nowe przedsięwzięcie, którego realizacja w myśl przepisów według art 72.1 pkt 1) OoŚ oraz przepisów wg art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego – powinna być poprzedzona uzyskaniem przez INWESTORA od organu architektoniczno-budowlanego (STAROSTY) decyzji o pozwoleniu na budowę, co potwierdza poniższa wykładnia WSA.

Na stronie 3 wyroku wg sygn. akt VII SA/Wa 1439/11 z dn. 06.10.2011r., WSA rozstrzygnął co następuje: *“Stacja bazowa telefonii komórkowej, jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, z zasady powoduje zmianę sposobu zagospodarowania terenu, co rodzi obowiązek **ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu** i **wymaga wydania decyzji o pozwolenie na budowę”.***

PINB i DWINB przejmując w/w własność rzeczową STAROSTY - rozstrzygnęli, że dokonana w I kw. 2010r. rozbudowa stacji bazowej nr 4990 nie wymagała uzyskania przez INWESTORA decyzji o pozwoleniu na budowę, czym rażąco naruszyli art. 19 KPA w związku z art. 28.1; art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) i pkt 2) Prawa budowlanego (Dz.U.2006.156.1118, obecnie Dz.U.2010.243.1623). Powyższe rażące naruszenia prawa, skutkują w myśl art. 156 § 1 pkt 1) i 2) KPA - nieważnością Decyzji PINB oraz DWINB.

3.5 Ad pkt 2.5

W aktach sprawy, znajduje się opinia STOWARZYSZENIA nr EK-124/09 z dnia 26.06.2009r., stanowiąca załącznik nr 2 do ŻĄDANIA nr EK-123/12 z dnia 07.08. 2012r., skierowanego do PINB. Opinia nr EK-124/09 zawiera na załącznikach 1-3 graficzną i obliczeniową analizę rozkładu ponadnormatywnych PEM wokół rozbudowanej stacji bazowej nr 4990. Na graficznych załącznikach nr 1÷2 w sposób przejrzysty zilustrowano wkroczenie ponadnormatywnych PEM w „przestrzeń powietrzną” nad działkami nr 8/4; 14; 283/1, których maksymalne wartości gęstości mocy wynoszą:
- działka nr 8/4 – pkt „K”, gęstość mocy $S = 0,262 [W/m^2] = 262\ 000 [\mu W/m^2]$,

- działka nr 14 – pkt „F”, gęstość mocy $S = 0,200 [W/m^2] = 200\ 000 [\mu W/m^2]$,
 - działka nr 283/1 – pkt „G”, gęstość mocy $S = 0,683 [W/m^2] = 683\ 000 [\mu W/m^2]$.
- Faktycznie powyższe wartości będą nieco większe, ponieważ pierwotnie planowana przez INWESTORA moc emisji $N_{EIRP} = 5869 [W]$ /na sektor, została podwyższona do $N_{EIRP} = 6471 [W]$ /sektor (proszę up. por. Tabelę 1, lp. 3).

Budowlana i użytkowa deprecjacja przez stację bazową nr 4990 w/w działek gruntowych, stanowi naruszenie:

- przepisu wg art. 6.2 Ustawy o Planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- przepisów wg art. 144 w związku z art. 143 Kodeksu Cywilnego,
- przepisu wg art. 144.2 POŚ,

o czym rozstrzyga wykładnia na str. 12 i 13 wyroku NSA z dn. 25.10.2011r. – sygn. akt II OSK 1485/10, która brzmi:

„..... Skoro wg art. 143 k.c. własność gruntu rozciąga się również na przestrzeń nad powierzchnią gruntu, to wyłącznie właściciel nieruchomości gruntowej jest uprawniony do korzystania z przestrzeni powietrznej nad jego gruntem. Wobec wyłączności uprawnień właściciela, należy wykluczyć ingerencje sąsiadów oraz innych osób trzecich, jak chodzi o korzystanie z przestrzeni powietrznej nad cudzym gruntem”.

„Mając na uwadze powyższe rozważania przyjęć należy, iż przez oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko należy rozumieć oddziaływanie pól elektromagnetycznych zarówno na tereny, na których istnieje legalnie wzniesiona zabudowa z przeznaczeniem na pobyt ludzi, jak i na tereny, na których taka zabudowa może być wznoszona zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 15 października 2009 r. sygn. akt II OSK 1581/08; z dnia 31 maja 2010 r. sygn. akt II OSK 719/09 - opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych)”.

PINB i DWINB rozstrzygając że rozbudowa stacji nr 4990 nie wymaga decyzji lokalizacyjnej, całkowicie pominęli w/w przepisy prawa oraz zarzuty zawarte w opinii nr EK-124/09 z dnia 26.06.2009r. Nie zasięgnęli również po myśli art. 84 § 1 KPA w zw. z art. 80.2 OoŚ i art. 35.1 pkt 1) Prawa budowlanego - opinii organu gminnego, odnośnie zgodności dokonanej przez INWESTORA lokalizacji stacji z obow. mpzp, mimo urzędowych w tym zakresie obowiązków wg art. art. 81.1 pkt 1 a) i art. 84.1 pkt 1) Prawa budowlanego. Powyższe rażące zaniechania i naruszenia prawa, skutkują w myśl art. 156 § 1 pkt 1) i 2) KPA - nieważnością Decyzji PINB i DWINB.

3.6 Ad pkt 2.6

Jak już wcześniej udokumentowano w p. 3.2 skargi (Tablica 1), dokonana w I kw. 2010r. rozbudowa stacji bazowej nr F-4990-WB1 na stację nr 4990 obejmowała:

- budowę od zera dodatkowego systemu telekomunikacyjnego UMTS, obejmującego nowe telekomunikacyjne obiekty budowlane wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2),
- budowę nowych telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2) wraz z przynależnym nośnikami dla ich osadzenia na maszcie, obejmujących linię kablową i szafę kablową do obsługi dodatkowego telekomunikacyjnego systemu UMTS – proszę up. porównać przykładowy schemat stacji bazowej wg Zał. 5 do skargi. Dla porządku należy tutaj zaznaczyć, że sama instalacja nowych lub zamiana istniejących anten na nowszej generacji, bez

równoczesnej budowy w/w telekomunikacyjnych obiektów budowlanych – nigdy nie umożliwi funkcjonowania jakiegokolwiek stacji bazowej tel. komórkowej.

Zgodnie z rozstrzygnięciami wykładni zawartej na str. 7-8 wyroku NSA z dnia 11.04.2013r. – sygn. akt II OSK 2400/11, str. 7÷8:

- a) niedopuszczalnym jest tendencyjne utożsamianie przez INWESTORA, PINB i DWINB budowy telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2) z instalowaniem urządzeń wg art. 29.2 pkt 15) Prawa budowlanego,
- b) niedopuszczalnym jest tendencyjne utożsamianie przez INWESTORA, PINB i DWINB telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2) z urządzeniami o wysokości poniżej 3 m wg art. 30.1 pkt 3 b) Prawa budowlanego i całkowite wyłączenie budowy tych obiektów spod Prawa budowlanego, POŚ, OOS oraz Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- c) budowa telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2), **niezależnie od ich wysokości**, wymaga uprzedniego uzyskania przez INWESTORA w myśl art. 28.1 Prawa budowlanego – pozwolenia na budowę.

Jak podano powyżej, rozbudowa stacji bazowej nr 4990 obejmowała budowę od zera dodatkowego systemu telekomunikacyjnego UMTS, w skład których wchodziły 2 telekomunikacyjne obiekty budowlane (linia kablowa + szafa kablowa) wraz z przynależnymi nośnikami do ich osadzenia na maszcie. W związku z tym rozbudowa ta wymagała w myśl obowiązującego prawa i wykładni NSA, uprzedniego uzyskania przez INWESTORA od STAROSTY - pozwolenia na przedmiotową rozbudowę.

Dokonane za STAROSTĘ rozstrzygnięcia przez PINB i DWINB, że pozwolenie na budowę (a nawet zgłoszenie wykonania robót) nie było względem INWESTORA wymagane, jest sprzeczne z wykładnią NSA i rażąco narusza art. 19 KPA oraz Prawo budowlane, co implikuje po myśli art. 156 § 1 pkt 1) i 2) nieważność w całości:

- Decyzji PINB nr 168/2013 z dnia 04.06.2013r.,
- Decyzji DWINB nr 1156/2013 z dnia 19.08.2013r.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, wnoszę o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu (art. 185 § 1 ppsa) i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W imieniu Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” – pełnomocnik

Wrocław, dnia 25.03.2014r.

Otrzymują:

1. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie – x 3 egz.
2. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – x 1 egz.
3. Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA” – x 1 egz.

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo nr EK-63/14 z dn. 17.03.2014r.
2. Dowód opłaty 17,- zł. za pełnomocnictwo nr EK-62/14.
3. WNIOSEK PPPr Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” z dnia 25.03.2014r. o zwolnienie z wpisu od skargi kasacyjnej.
4. Obliczenia zasięgu ponadnormatywnych PEM przed i po rozbudowie stacji bazowej.
5. Przykładowy schemat stacji bazowej tel. komórkowej.